

er Landbrugsejendomme (§ 4), at Landbrugsejendomme ikke maa vurderes sammen til Ejendomsskyld og Grundskyld (§ 5), at det i visse Tilfælde kan paalægges Ejeren af en Landbrugsejendom at lade den særskilt matrikulere (§ 6), at Forpligtelsen som Landbrugsejendom gaar forud for privatretlige Forpligtelser (§ 7) og hvorledes Forholdet er mellem almindeligt Hartkorn, Hartkornet paa Bornholm og Matrikelskylden i Sønderjylland (§ 8).

Til *Landbrugsejendomme* skal efter § 1 henregnes dels de Ejendomme, der omfattes af Lov Nr. 106 af 3. April 1925, dels saadanne Jordbrug, der nu har eller senere opnaar mindst 1 ha geometrisk Maal og en Grundværdi af mindst 1 000 Kr., naar den helt eller delvis anvendes til Frembringelse af Landbrugs- eller Havebrugsprodukter eller til Frugt- eller Frøavl og er forsynet med Bygninger, hvorfra Jorderne drives som selvstændigt Brug af Ejendommens Beboere. Paa Ejendommen maa foruden Beboelse ogsaa findes fornødent Rum til Afgrøder og Redskaber m. v., og Afgrøderne maa indavles hertil. Til Landbrugsejendomme henregnes dog ikke Præstegaarde og Tjenestesteder for Statens eller Kommunernes Tjenestemænd samt de til Privatskovbruget hørende Tjenestesteder, naar deres Jordtilliggende er paalagt Fredskovspligt.

Ifølge § 2, Stk. 1, i 1925-Loven skal enhver Landbrugsejendom opretholdes som selvstændigt Brug og være forsynet med Bygninger og Beboere, som driver Jorden fra de paagældende Bygninger, saa at ingen Del af Arealet indgaar i en anden Ejendoms Sædskifte eller Markinddeling. Ved den foreslaaede Affattelse af 1. Stykke præciseres, at der paa Ejendommen skal være Beboelses- og Avlsbygninger, hvorfra Jordtilliggendet skal drives af Ejendommens Beboere, og at Ejendommen med Hensyn til Drift og Indavling skal holdes adskilt fra anden Landbrugsejendom. Man har herved bl. a. villet fastslaa, at der ikke maa være Fællesskab med anden Landbrugsejendom med Hensyn til Anvendelse og Udnyttelse af Ejendommens Tilliggende eller af dens Afgrøder, Besætning eller Gødning.